

ומוכנות הן לעבוד ארבעתן כאחת ולחלס את השכר — ואם אין הרי אנו "הולגנים" כמו ה"סולל", ואם לא נכנע לדרישותיהן תלכנה לכפר ל"בד"סאוי" (... ב"רצבי) ואשתי נבוכה מרב פחד ואינה יכולה להכין בגללן מאכלי-חלב, הריסים וירק לשבועות...

ומחמת שהיום ערב י"ט וצריך אני להיות נעור כל הלילה לתקון-שבועות ולקריאת תריג מצוות בס, "פועל צדק" מהשד ז'ל, כידוע הנני מקצר הפעם.

אוי"ה הערב,לאחר הקדוש יברכו אהב' בארץ "שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה", מפני שזוהי הפעם הראשונה בא"י שאין "בעלי-הבתים" נכנעים לפועלים בשבתה...

ולפני גמרי את שעורי זה במכונת, כנהוג רוצה אני לעבר עמכם, תלמידי החביבים, על ה"אקדמת" של שבועות בנגון הירוע:

כ600 איש (בגמטריא שקר!) ועד סוף העמוד פרו ורבו עד שהגיע מספרם ל"שמנה מאות" איש. יש לקוות כי עד אמריקה ויתר ה"מוסדות הנתוצים" יעלו או"ה עד 8000 איש, כי אפשרים אינם חסרים ב"ה בחסדת-רור יותינו פה...

כן, עיקר שכתתי: למחרת האספה, בבקר השכם "בלהוך השור", שמעתי פתאום קול דפיקות ורעמים על דלת ביתי. קפצתי כנשוד מעל מטתי, פתחתי את הדלת ונחשור נא מה מצאתי שם? — ארבע נשים, שתי תימניות, אחת חלביה ואחת ערבית.מי שהיו משרתות בביתנו, עמדו על המדרגות ואזרו כי בעליהן היו אמש באספת-המחאה ושלחו אותן אלינו לשוב כלן לעבודתן בבית....

אשתי עמדה וטענה לפניהן כי אין לה צדד בחמש משרתות ואינה יכולה לשלם לכלן — אך ללא הועיל! הן באחת: אינן רשות לבעלת-בית לפטר את המשרתות.

אקדמות מלין ושריות שותא:

"ארי-היום" יוצא בשלמותא;

זה "הליפת" לכל פועלי-שבותא,

"חול'גנים" ו"בוגדים" — מעשה "פשיסותא"

"בני-ציון" היקרים, מכת-בכור-תא,

לא בידים אלא במכונתא...

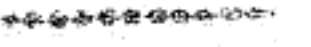
אותיות גדולות כביצי-אזותא,

לעילא ולעילא מכל תושבתא.

שמע נא, חביבי, לך לעבודתא,

אל תהי' גולם, אל תהי' ויותא...

עז מות

הקומדיה ב"סונו-למל", והפועלים השוכתים עמדו בראש בצד "מורת", במחותנים כיצד החתן — התכבדו מכובדים! — ועסקו כלם בהתעמלות פלמית, בתנועת הידים למתיאות-כח ובקיסמת-רגלים, הכל כפי פקודת המנהיגים. בשעה זו עמדו עורכי "דאר-היום" ועסקו בהכנת תשובת ברורה וקצרה למוחים — גליון שלם של "דאר-היום" בכל יום...

וכל אהר כהם הוא העורר, הוא המסדר, והוא המגיה, מעמל נפשו ומשמש בעבודות שונות. אין מה לדבר — "הולגנים" אמתיים! ואם לא תגידו בנת, אמסר לכם בסוד — אבל מה שקוראים סוד — כי בשעת האספה נתגנבו אחידים מהשוכתים אל הסולל ועשו הוזה הדיש עם ההנהלה לעבד ב"דאר-היום"....

הכל, הכל שאין יכולים לעשות "בכנופיא המרעילה" וזו ובמכונותיה מה שהיו עושים — ללא הירח משטרה.

אבל גם זה יבוא!... ולע"ע הנני הולך כייד להגדיל את סכום אהריותי בחיים... ועצתי אמונת לכל-הבורגנים" שלנו במושכות ובבתי-החרשת, בחנויות ובמשרדים לפנות להברתי-אהריות בטוחה בעוד מועד...

בונתים נתפרסם ב"הארץ" דו"ח מפרט מאספת-המחאה נגד ה"סולל", וראו זה פלא: בראש העמוד כתוב כי באספה זו נוכחו

אנחנו כלנו, ילידי הארץ, בורים גמורים ועמי-הארצות בכל היות העולם, נתעינו אהרי אנשי ה"סולל" ימ"ש להאמין לדברי עתונם כי ה"פשיסטים" הם בני-אדם הנלחמים פשוט במגפת ה"ש ב"ת ו"ת שפשה בכל מדינות העולם והגיעה גם לא"י, כידוע, ולא זאת אלא שאנשי "דאר-היום" הפשו ומצאו נוסדיוקו ל"פשיסטים": פועלים שוכתים יצאו-סימו

לוב לסולל, עד שבא ב"גוריון וגלה לנו את הסוד, כי "פאשיסטים" באיטלקית הם "חולגנים" ברוסית, אלא ששם עושים פרעות ביהודים וכאן בא"י הם עושים פרעות בפועלים — כמו למשל ספיר וה"חבריא" שלו אכן, אין צדק ויושר בעולם הזה, ואגדה הולכת ונוצרת ע"י אנשי ה"סולל" שהפועלים

אני להעיד בהם כי זהו שקר גם! הפועלים האלה לא בלבד שאינם מתנגדים למכונות, אלא שהם בעצמם מכונות "היות" וכידי מנהיגיהם, כחמר ביד היוצר, ממש כ"גולם" של הרבי ליב מפראג שיוצג במוצ'ש זו בראינע "ציון", אלא שהשם המפורש והחדש הנותן חיים ל"גולמות" האלה שלנו הוא — "חול'גנים"...

והם — בלומר אנשי "הסולל" — לא כלום, כאילו אין מתכונים אליהם כלל. בשעה שנתכנסו הפועלים לראות את

בפטוס, מאותן הדרשות הסטיריאופיות" שקבלו מרבנותיהם הרמגוגים בבתי-המרוח של הבולברים כפריו, לונדון ואמריקה — על ה"קפיטל" הארור ועל ה"בורגנים" ימ"ש, כידוע — אלא שכאן בא"י: במקום ארמסטרונג יש "סולל", במקום מכרות ומסלות-ברזל, יש יקב ו"סליקט", ותחת אלפי שוכתים — רק עשרה בטלנים...

ונואם חם ונלכב הוא ב"גוריון, כשדבר גבוהה גבוהה יצא עתק מפיו על ה"ה מפני ה"פשיסטים", אלה ה"חולגנים" ר"ל המהללים את "כבוד" הפועל וביחוד על המלחמה ה"צודקת" של הפועלים-השוכתים, המתנהגת ב"שקט" — וממחו של בכר יוכיה — בשעה זו זכרתי את אשר לחש לי פעם יהודי אחד בבית-המדרש בשעת תפלת שמנה עשרה ב"ימים-נוראים", ואנב רמו לי על מנהיגי העדה:

— "השומע אתה? הוא אמר, "ובכו תו פחד" — פרושו: כסף; "ובכו תו כבוד" — כונתו ג"כ כסף, "ובכו צדיקים" — בודאי כסף, ואפילו "צדיקים" גמורים כפועלים-השוכתים שלנו...

הכל פרנסת, רבותי, וכל בעל-דרשן דורש לעצמו... ותוקר גדול מאין כמוהו בלשונות רומי ויון הוא ב"גוריון.

"ברוינינג" שחור, אקדח של... פח אמותי, צעצוע פשוט של ילדים, שנשאר, כנראה, בירושה מאת "הקנאיה-צעיר"....

הוא אשר אמרתי: "אשרי אדם מפקד תמיד", ואפילו מ"יהודי גולן" ומאקדח של פח, כנראה, שהפועל-הראשי תוה, המכיר את "גבוריו" עוד מהפועה"צ, רצה להפחידם קצת — מעשה הילדים וה"מרב" — או כמו שאומרים האשכנזים, לעשות מהם "כער"...

וביום הראשון הזה, מיד לאחר גמר תפלת ערבית בבית-המדרש שלנו, צויתי לביתי והלכתי במסירות-נפש ממש לאספה ה"בומבית" (*) של הפועלים נגד מנהלי "הסולל", כדי לראות מי הם, ואיד הם "בונים" את הארץ. "כנראה, נפלה טעות ב"פתקת-הצהובה" שלהם, שחלקו הפועלים-השוכתים בכבודם ובעצמם ל"יהודי-ירושלם"

בכל הרחובות, והבחורה-הועצער שם מרכאות על הבונים במקום "הארץ". ואת חטאי אני מזכיר, בשעת האספה נתגברה כי-מרת הקנאה ר"ל והרהרתי בלבי לאמר: הוי, מי יתנני "פוליטיקנט" גדול כמנהיגי הפועלים שלנו, ואוכל לעמד אף אני כמותם לפני צאן מרעיתי, גדיים נתולתלים ו"רחלים" גווזות, ולהטיף לפניהם (*ה"פומבית" קרי - טעות הבחורה-הועצער.

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

בשהקב"ה רוצה גם מטאטא יורה חצים ואפי' חתיכת פח פשוט, והא ראיח: בשבוע זה הלך אחד מפועלי "הארץ"

אל ראש המשטרה והגיש לפניו תלונה על ראש פועלי-הדפוס של ה"סולל". מה המעשה? — בבקר, כך הוא מספר, נגש אל ראש הפועלים כדי ל"דבר" עמו קצת לפני כניסתו לבית-הדפוס, והנה הוציא הלן מכיסו אקדח "ברוינינג", כונן את החלל ישר למול פניו ואיים עליו בקול — מעשה "פשיסטים"!

לכל יהין לגשת אליו ב"נפתוליו"... ושנים מהפועלים-השוכתים שעמדו בשעת-מעשה לפני השעה, כדרכם, העידו לפניו איד ראו בעיניהם את המעשה הנורא הזה, ופרקה נשמתם ממש מרב פחד. מיד שלח ראש-המשטרה את הקצין וסרדיוטיו למדור ולשים יד על ה"רוצח", והחילות יצאו בהולכים ורחופים כאשתרנים כמש בדבר המושל, ובאו ישר לבית-הדפוס ושם תפשו את ה"יחור" והובילוהו לביתו בליות התובע ושני עריו. הקצין הפש, יגע ומצא ב"ה במכנסים אשר על הקיר —